

Abonamentele

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., $\frac{1}{4}$ an 2 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună
mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., $\frac{1}{4}$ an 3 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

$\frac{1}{4}$ an 10 fr., $\frac{1}{2}$ an 20 fr., 1 an 40 fr.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Insertiunile

Un șir garmond prima dată 7 cr.,
a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.,
și timbru de 30 cr.

Redacțiunea și Administrațiunea:
Sibiu, strada Cisnădiei Nr. 3.

Se prenumără și la poste și librării.

Un număr costă 5 cr.

Epistole nefrancate nu se primesc.
Manuscripte nu se înapoiază.

Sibiu, 26 August st. v.

„Nemzet“ stăruie cu multă consecuență a face guvernul din România responsabil pentru că cetățenii austro-ungari emigrați în România au trimis în plicuri închise și cu recomandări postale o proclamațiune revoluționară în patria lor.

„Irlanda — în Ardeal — ȋdice ȋdiarul guvernamental; — aceasta e vechia tendență și acum scopul dat fără de sfială pe față al daco-romanismului.“

Nu avem cauză, — urmează apoi după-ace a arătat mijloacele propuse în proclamațiune pentru combaterea actualei stări de lucruri, — și nici c'ar fi lucru cu minte din partea noastră să ne spărim de asemenea amenințări. Nu pentru că iredentiștii din Bucuresci nu ar dori poate, ca Ardealul să devină în adevăr o Irlandă. Sântem convinși, că serile ei ar privi cu mulțumire diavolească zarea focului dat satelor, orașelor și castelilor. Dar sântem convinși și despre aceea, că Românii din Ardeal vor respinge cu indignațiune apelul înșoritor ce li s'a adresat. Poporul român din Ardeal nu e o adunătură de jefuitori, tâlhari și incendiar, care poate să fie asmuțată ca o ceată de canibali crunți asupra concetățenilor sei.

Eată dar, că avem și noi odată mulțumirea de a ne pute uni chiar și cu colegii nostri dela „Nemzet“: Da! fără îndoială, Românii din Ardeal, dacă nu chiar toți, aproape totalitatea lor, resping cu indignațiune insinuarea, că ei ar fi capabili de a lupta cu mijloacele ce li se propun în proclamațiunea așa numiților iredentiști.

Aceasta nu însă pentru cuvintele, pe care se razimă colegii nostri dela „Nemzet“.

„Nemzet“, arătând cum în adevăr Englezii i-au jefuit pe Irlandezi de libertățile și de averile lor, recunoaște legitimitatea luptei cu dinamitul cât pentru Irlandezi și o contestă numai cât pentru Ardeleni.

Când am procedat noi, — ȋdice el, — față cum Românii din Ardeal, cum a procedat Englitera față cu Irlandezii? Când a fost Ardealul al lor? Când am putut lua dela ȋnșii ceea-ce nu a fost nici odată a lor? Când am nimicit independența română ori constituțiunea română, care n'a existat nici odată?

Care va să ȋdică de aceasta e vorba!?

Dacă vom fi dovedit, că Maghiarii ni-au luat în adevăr prin violență ceea-ce a fost al nostru, atunci putem să le dăm foc, să-i ucidem hoșesce, să punem dinamitul la temelile casei lor?

Aceasta ni-o spune un ȋdiar guvernamental.

Dar' nu ne mirăm, când un membru de frunte al partidului, pe care-l reprezentă acest ȋdiar, nu se sfiesce a se fali în fața lumii întregi, că a conspirat timp de șese-spredece ani contra monarhului seu.

E treaba noastră ce ni-au luat și ce ne iau Maghiarii cu violență, cât ne-au batjocorit și cât ne batjocoresc, cât ne-au amărit și ne amărăsc ȋdilele vieței, pe câți dintre noi i-au făcut pribegi și pe câți i-au adus la sapă de lemn: ori-ce ni-ar fi răpit însă și ori-și-cât de mult ne-ar

amări ȋdilele vieței, respingem mijloacele recomandate de așa numiții iredentiști:

ȋntâiu, pentru-că un popor, care aspiră la un rol istoric, nu recurge nici odată la asemenea mijloace,

a doua, pentru-că sântem pe ȋin destul de chibzuți, ca să nu ne punem în conflict cu spiritul timpului nostru,

a treia, pentru-că nu avem nevoie să recurgem la asemenea mijloace.

Englitera este o putere colosală, pe care Irlandezii nu pot să o combată în luptă dreaptă.

Statul ungar e așezat pe nisce temelii atât de șubrede și condus cu atâta lipsă de ȋnțelepciune, încât n'avem decât să așteptăm, pentru-ca Maghiarii să vină să ne ceară concursul pentru susținerea lui. Statul acesta nu poate exista decât așa, dacă îl susținem și noi, și dacă Maghiarii nici chiar la timpuri mai grele ca cele de astăzi nu vor fi voind s'o ȋnțeleagă aceasta, atunci ne vom pute permite lucrul unei lupte drepte contra lor, dar' la dinamită Românul nici odată nu va recurge.

Și de aceea nouă ni se cuvine să ne plângem, că politica urmată de actualul guvern a produs în societatea română existențe problematice, care ne ȋmping contra firii și contra intereselor noastre. „Proclamațiunea“ așa numiților iredentiști este unul dintre simptomele unei boale sociale, care s'a produs în contact cu Maghiarii și drept consecuență firească a politicei maghiare.

Maghiarii sânt aceia, care în școală, prin ȋdiare, în ȋntruniri publice, în literatura lor, în sfârșit, pretutindenea și la toate ocaziunile propagă spiritul revoluționar și tot ei, prin violența lor, ne fac enorm de grea sarcina de a combate acest spirit.

Când după cele ce se petrec în fiecare ȋi eminentul publicist și ȋdistinsul om politic maghiar Francisc Pulszky li se fălește Francezilor, că a conspirat timp de șesespdece ani, este un lucru cel puțin foarte firesc, dacă și tinerii români crescuți prin școli maghiare încep să conspire în felul lor juvenil și noi ne expunem la ura unor cercuri destul de largi, când vorbim despre ordinea legală ori accentuăm tradițiunile dinastice ale poporului nostru, stăruind ca Românii să rămână neclintiți în credința cătră Monarhul, contra căruia alții au conspirat timp de șesespdece ani.

Și dacă acest spirit străbate chiar și în țeri vecine și devine un isvor de nedumeriri pentru guverne, cu care monarhia noastră ȋntreține cele mai bune relațiuni, de sigur nu cercurilor guvernamentale din Budapesta li se cuvine să se tragă decătră pădure.

„Dacă România va tolera, — ȋdice „Nemzet“, — dacă judecătorile române nu vor pedepsi proclamațiunea adresată Românilor din Ardeal, România s'ar șterge ea ȋnsași din rîndul statelor civilizate.“

„Vom vedea, ce va face!“

Nu ne ȋndoim, că va face ceea-ce i-se cuvine unui guvern, care a dovedit Europei, că poate să mențină ordinea

chiar și în timp de rășboiu fără-ca să suspende o singură libertate publică.

Nu scim, dacă România este ori nu datoră să-i facă Ungariei servicii de poliție față cu cetățenii ungari, căroră le dă ospitalitate; scim însă, că dacă are datoră aceasta, are și dreptul de a-i ȋȋte: Hrănescce-ȋi propriul țeu proletariat și nu mi-l trimite mie să-l hrănesc și să-mi facă și gălăgie în țeară!

Ear' aceasta i-s'a și ȋȋs guvernului ȋir Budapesta anul trecut, în delegațiunea ungară, prin chiar rostul ministrului nostru de externe, care i-a dat cabinetului din Bucuresci satisfacțiunea de a recunoaște, că de aici, din Ungaria, au trecut în România elementele, care îi fac monarhiei acolo greutăți.

Revistă politică.

Sibiu, 26 August st. v.

Conferențele ministeriale comune pentru satorirea proiectelor ce se vor supune delegațiunilor se vor ține în săptămâna ultimă a lunii acesteia, ear' pertractările ambelor guverne privitoare la renoirea alianței vamale și comerciale și la proiectele referitoare la aceste se vor ține în Noemvrie. Până atunci se vor lucra din partea organelor amândoror ministeriilor de finanțe datele necesare pentru satorirea rapoartelor cuotei.

ȋdiarele maghiare s'au mai liniștit puțin în afacerea cu proclamațiunea comitetului de inițiativă iredentistă română.

Oficioșii de dincoaci și de dincolo își dau unul altuia în cap. În edițiunea de seara a numărului seu dela 5 Septembrie „Neue freie Presse“ care a ȋncetat cu prietenia ungurească scrie:

„Observările pe care singuraticile foi maghiare le-au făcut despre actul violent în contra Germanilor din Boemia și despre rezultatele erei de ȋmpăcare din decursul alor șese ani, au produs sânge rău în csikoșii politici ai contelui Taaffe și sânt respinse din această parte cu violență și patimă, ce stă în contrast mare cu curtenia și timiditatea, cu care s'au purtat oficioșii nostri de altă dată față cu Ungaria. „E drept“ — așa se docează în Ungaria — „dincoaci la noi își sparg socialistii și gimnastici capul; dar' nici Croații nu-și ȋmoaie în apă de roșă măciucile lor cu care îi toacă pe Maghiari. E mai departe adevărat, că la noi Rutenii se vaieră de violențele Polonilor; dar' totuși n'a ajuns lucrul la scrieri de tăciunărie ca cea din cestiune nici la o ȋredentă rutenă. (?) Noi nici nu putem țâgădui țipetele de durere ale Rutenilor, dar' motiv atât de ȋndreptătit pentru țipete, precum au Germanii din Ardeal sau Slovaci din țerile Carpaților, nu au. Nu, ȋntru adevăr n'a ajuns lucrul așa departe cu superioritatea în aplanarea cestiunilor internaționale dincolo de Laita, încât Maghiarii să fie ȋndreptățiți a privi cu față trufașă la stările austriace. Da, ar trebui să ne ȋnșelăm foarte tare, dacă mai curând sau mai târȋiu cabinetul Tisza sau urmașii sei nu vor fi nevoiți a urma în fața fatalităților naționale în imperul coroanei sf. Stefan, aceeași cale pe care „Pester Lloyd“ o numesce, din incidentul excesului dela Königshof, greșită. Așadar o eră de ȋmpăciuire și un cabinet Taaffe în Ungaria? Logic ar fi aceasta la toată ȋntemplantarea, deoarece un sistem federalistic-clerical în Austria și un sistem centralistic-liberal în Ungaria sânt contraste, cari nu ȋncap unul cu altul. Dar' mai presus de toate trebuie să ne surprindă cutezarea cu care îl dimisionează din parte oficioasă pe dl de Tisza.“

Cu datul de 5 l. c. n. se telegrafează din Bucuresci, că Bulgarii au ȋnaintat pe teritoriul român din calea Ostrova-Silistria în depărtare de doi chilometri ȋnființând nu post de vighili și oficiu de

vamă. Guvernul României a reclamat la guvernul bulgar în contra acestei încălcări, dar' neavând reclamarea nici un rezultat, guvernul din Bucuresci a dat ordin ca soldații români dela graniță să ȋnainteze spre granița de mai nainte. În urma acestui ordin o trupă mică de soldați români s'a suit pe ȋnălțimile dela Arab-Tabia, cari sânt de drept ale României. Guvernul României a promis exmiterea grabnică a unor comisii, care să statorească granițele definitiv.

Neȋncrederea în pacea anunțată dela Kremsier e generală. Reproducem la alt loc articolul-prim al „Românului“ de ieri, din care se vede că nici la Bucuresci nu se prea ȋncred în durată păcii.

Nestabilitatea păcii se vede și din o telegramă din Paris de ddo 5. l. c. n. privitoare la misiunea lui Sir Drummond Wolff la Costantinopol. Depeșa spune că misiunea țintia la ȋnceput la o alianță cu Poarta în contra Rusiei, dară după-ce s'a observat că în cercurile otomane nu există ȋnclinarea pentru o astfel de alianță, a abȋis de acest plan. Interesele Europei — spune depeșa din cestiune — cer că dacă se va ȋntempla o ciocnire ȋntre Anglia și Rusia în Asia, aceea să se localizeze acolo.

Ocuparea insulei Yap decătră trupele germane a produs iritațiune mare în Spania. În noaptea de 3 spre 4 l. c. n. o mulțime mare de popor s'a adunat ȋnaintea palatului ambasadei germane din Madrid, a spart ferestrele și a rupt stindardul german. Poporul a mers apoi la locuința ministrului-president spaniol Canovas dela Castilo și a cerut, ca Spania să declare numai decăt rășboiu Germaniei. Agitațiunea populațiunii spaniole cresce, tumulturile se măresc; ȋnaintea palatelor cercului militar și al Ateneului masele de popor au strigat: „Moarte Germanilor!“ „ȋrăiască Spania!“ „Jos cu Germania!“

Din Paris se telegrafează că Francia va observa neutralitate față cu conflictul germano-spaniol, ȋdiarul „Paris“ ȋdice că Francezii n'au motive să-și aducă aminte de anul 1870.

Ofițerii spanioli de marină, cari s'au depărtat cu vapoarele spaniole din porturile insulei Yap au fost destituiți.

De altă parte, din Berlin se scrie că agitațiunea și acolo e mare.

În fața unui rășboiu germano-spaniol Francia are lipsă de multă prudență și moderațiune, pentru-ca să nu se ȋncurce earăși cu Germania.

Intrevederea dela Kremsier.

Decâte-ori se ȋntălnesc monarhii și se leagă alianțe totdeauna se declară că acele se fac pentru susținerea păcii, dar' tot de atâte ori ȋncep manevrele militare pretutindine și se execută după toate planurile unui rășboiu și totdeauna cam în partea de țeară, pe unde poate să fie atacată respectiva putere decătră dușman. Se observă apoi că ȋncep toate puterile a-și complecta armarea și a ridica bugetele de rășboiu. Ba se contrag chiar și ȋmprumuturi și apoi se anunță că pacea e asigurată.

Așa și cu ocasiunea ȋntălnirii din ȋst an dela Kremsier s'a observat că mișcările în cercurile militare au fost mai febrile ca de altă dată și în statele mai mici din Peninsula-Balcanică, și după ȋntrevedere ministrii au plecat prin străinătate. Șerbia Bulgaria și Muntenegru se pare că sânt

pregătite de a sta față cu ori-ce eventualitate. Să fie pace! — e dorința tuturor puterilor mari și mici, dar' dacă eventual pacea s'ar turbura, războiul nu e iertat să le suprindă nepregătite.

Eată ce scrie „Românul“ de ieri privitor la întrevvedere dela Kremsier:

„Telegraphul“ ne anunță mai zilele trecute, că întrevvedere dela Kremsier s'a sfârșit. Împăratul Austro-Ungariei și Țarul Rusiei s'au despărțit și mai prietini ca pe trecut, promitându-și unul altuia o frățească „la revedere“ cât mai curând posibilă.

„Pacea lumii este asigurată pe base și mai temeinice decât cele puse anul trecut, la întrevvedere dela Skierniewițe, s'au grăbit a vesti Europei diarele cele mai bine informate.

„Ministrii celor doi împărați, contele Kálnoky și dl de Giers, au mărturisit cu multă înlesnire onora din diariștii veniți la Kremsier, că nu mai e nici o neînțelegere între cei doi mari și puternici vecini. Toate piedecile care stau în potriua armoniei ruso-austriace s'au ridicat spre deplina mulțumire a ambelor părți.

„Ea' la această deservită, deși prea lesnicioasă învoială a fost ca și de față al treilea împărațesc aliat și prietin: bătrânul suveran al Germaniei, împreună cu cancelarul imperului său, dl de Bismarck.

„Treimea împărațescă, având în frunte, ca pe un primus inter pares, pe împăratul Germaniei, va lucra deci fără nici o piedecă la pacea Europei, la buna stare precum și la propășirea spre bine a tuturor statelor mari și mici din bătrânul nostru continent.

„Dorim și noi — poate mai mult decât toți — ca pacea lumii să fie asigurată, și drept aceasta, nu ne putem opri de a nu exclama în fața asigurărilor date și în fața prieteniilor imperiale: mângâietoare privelisi! încurajătoare asigurări!

„Așezați de natură între cele două mari imperii din centrul și răsăritul Europei, am dorit și vom dori totdeauna ca pacea și prietenia să domnească între ele.

„Și vom dori aceasta cu atât mai mult, cu cât istoria modernă a țărilor noastre ne spune în fiecare din paginile sale că toate neînțelegerile și toate socotelele ce își cereau una alta, Austria și Rusia aveau drept scenă câmpiile și orașele române.

„Ba încă mai scim că această scenă, pe care strămoșii împărațescilor oaspeți dela Kremsier își lămuriau neînțelegerile, avea ea însăși fatala însușire de a ațîța prin frumșetele și poezia ei aședare pofirile puternicilor luptători.

„Scim că toate aceste nu sunt decât bătrâne amintiri ale unor timpuri ce nu mai sunt

și cari nu vor mai veni. Dar' totuși, ne place a ni le pune înainte ați când întrevederi ca cele dela Skierniewițe și Kremsier asigură pacea lumii pe base din ce în mai întemeiate.

„Și mai credem, că se cuvine a ne pune înainte bătrânele amintiri ale timpurilor trecute, cu cât spre ele ni se duce fără voia mintea când diaristica străină nu uită la diferite ocașuni a ne spune, că suntem prin înșasi firea și pozițiunea noastră sateliți unor planete de întâia mărime.

„Sateliți suntem, adevă, dic cei cari pētrund tainele astronomiei diplomatice, destinați sau mai drept condamnați a urma, trecând prin toate peripețiile lor, rotațiunea și revoluțiunea acelor planete de întâia mărime.

„Grea, obositoare și mai ales primejdioasă sarcină am avut și avem! De aceea și ați, după întrevvedere dela Kremsier, ca și anul trecut, după întrevvedere dela Schiernevițe, un șir de îngrijate întrebări se grămădesc sub peana noastră de Români:

„Dacă armonia s'a stabilit între împărațescii nostri vecini, pe cari până acum multe și însemnate pricini îi desbinau, care să fi fost flul învoielei?

„Fiind recunoscut și probat prin fapte, că curentul austro-ungar, care lucrează îndrumându-se spre Salonic, și curentul rus, care lucrează încrumbându-se tot spre Peninsula Balcanică, vor ajunge încurcând să se lovească în capete, prin ce minune au ajuns politiciile celor două puteri până ieri protivnice a-și împăca și înfrăți gândirile și munca?

„Care e folosul practic și pipăit, ce reese pentru Germania din deservirea prieteniei ruso-austriace?

„Lucrat-a dl de Bismarck numai pentru planotica plăcere de a vedea pe Țarul Alexandru III îmbrățișându-se frățesce pe peronul găiei dela Kremsier cu monarhul austro-ungar?

„Părăsi-va Austro-Ungaria terenul activității sale în Peninsula-Balcanică?

„Uita-va Rusia așa numita ei „menire istorică“?

„Și dacă pacea pe deplin asigurată anul trecut la Schiernevițe, a avut trebuință să mai fie și anul acesta reasigurată la Kremsier, care e puterea sau statul care a făcut să fie necesară o asemenea reasigurare?

„Prin urmare în contra căror pregătiri nepacifice și în contra cui reasiguratu-s'a pacea la Kremsier?

„Și în fine în schimbul căror condițiuni economice — întrevvedere de mai nainte a d-lui de Bismarck cu comitele Kálnoky ne dă dreptul a ne pune și această ultimă întrebare, — în schimbul căror condițiuni economice isbutit-au

cele trei înalte părți contractante a-și satisfacă și liniști interesele fiecăruia din ele?

Eacă întrebările pe cari noi, în pozițiunea noastră de stat vecin, și neuitând obiceiurile și pucăturile diplomației actuale, ne credem datori a le pune sub vederea compatrioților nostri.

„Primum cu bucurie des-repețitele încrețări, că pacea este asigurată, dar' nu vom neceta a dice după fiecare împărațescă întrevlere: să luăm aminte!“

Correspondență particulară

a „Tribunei“.

Arad, la 5 Septemvrie n. 1885.

Când Preasfinția Sa dl episcop diecesan s'au decis a edifica seminarul teologic din Arad, pentru ajungerea scopului măreț a aflat de bine a emite un circular, prin care a îndemnat tinerimea română studiosă, ca în favorul numelui seminar să aranjeze petreceri sociale. În urmarea menționatului circular tinerimea studiosă din cercul Soborșinului s'a decis a arangia o petrecere de joc, și din localitate — deși nu erau îndatorați, — au insinuat pretorului din Radna cu numele Csukay și a petrecerii care era fiptă pe 6 Septemvrie st. n., — și ce să veți? Pretorele din nesciință sau din maliție a oprit ținerea petrecerii din motivul că între paușă se va juca „Bătuta“ și „Călușerul“, — care jocuri numai cu concediu ministerial se pot executa.

Între astfel de împregiurări doi tineri români din Soborșin sosiră astăzi cam pe la 12 oare p. m. în Arad și arătând rezoluțiunea pretorului d-lui avocat Vasile M. Stănescu, acesta numai decât cominică starea tristă, la care a ajuns neamul românesc din Țeara-ungurească d-lui Augustin Hamsea, ref. în senatul biserecesc și-l rugase, că pentru revocarea ordinațiunii nedrepte să-l însoțească până la vicecomitele comitatens. Durere însă, că acest domn, care deși aparține partidei ce au frânt solidaritatea între Români aradani și joacă pe moara domnilor îi deneagă dlui Stănescu pentru de a-l însoți, se adresă dl Stănescu către secretarul consistorial Ignatie Pop, dară și acesta îi deneagă însoțirea.

Triste timpuri am ajuns când fiii bisericii când e vorba de interesul ei, ignorează ori-ce sprigin, — și pretind ca să facă servicii D. Stănescu, pre care chiar capii bisericii Aradane l-au împedecat de a fi ales de deputat sinodal, dară și mai triste când cei ce se ling cu stăpânitorii deneagă ori ce sprigin și așteaptă ca un bărbat de partidă națională să încerce revocarea ordinațiunii nelegale, — oare ce înțeles are atunci

partida politică înființată în Arad prin D. Dessean et consortes?

Acestea le scriu în momentul primei impresiuni, Românii din Arad precum și cei din cercul Soborșinului sunt consternați până în adâncul sufletului, — eară că țin-se-va petrecerea sau ba, nu știu, — deoare-ce dl avocat Stănescu vedând că clerul nu-i dă mâna de ajutor nici atunci când e vorba de interesul bisericii, au rămas lăcrămând, și chiar de va face pașii necesari nu cred să se revoace ordinațiunea pretorului, deoare-ce dl avocat Stănescu e timbrat de Daco-Român.

Din cele înșirate se pot convinge dară Maghiarii, cari nu mai înceată de a ne timbra de agitatori, că cine ne agitează?! Iustus.

Cronică.

Arderea proclamațiunii comitetului de inițiativă al irredentei române. „Sieb.-d.-Tagblatt“ primesc din Cluj următoarea telegramă de dtdo 6 l. c. n.: Tinerimea universitară a ținut afară de oraș o adunare unde s'a ars în mod demonstrativ proclamațiunea „României irredente“. Tinerimea s'a făcut în masă membră a reuniunii culturale și a hotărât să învețe limba română pentru-ca să poată clarifica pe poporul indus în eroare despre scopul reuniunii culturale.

Descoperiri archeologice. În Bugamer (comitatul Bihariei) nisce oameni au dat cu plugul preste un vas mare de lut, care conținea o mulțime de monede de argint de pe timpul Romanilor. Celea mai multe dintre aceste monede poartă inscripțiunea: *Imp. caesar Vespasianus Aug (ustus)*. Pe partea cealaltă a monedei e efigia împăratului și o muiere ce ține în mâna dreaptă o cunună. Pe margini se poate ceti scris: *Roma* . . . Societatea archeologică din comitatul Bihariei va începe săpături în locul unde s'a aflat vasul.

Ungurii și Francezii. Cetim în „Românul“. Diariștii francezi au fost primiți în chip admirabil decătră Unguri. Afacere de politeță și de benchetuire. Ungurii aveau interesul ca Francezii să le facă renumele expozițiunii lor, ear' pe de altă parte diariștii parisiani nu puteau plăti primirea lor, decât în laude entusiaste. De aici, oamenii cari umblă după alianțe întemeiate pe simpatii credeau, că alianța pe vecie a Francei cu Ungaria au făcut-o. Și cu toată această prietenie e de ajuns o cestiune comercială, ceva onorabili porci opriți pe la granițele Francei, sau oare-care mărfuri franceze impuse pentru-ca prietenia să se strice și „tokai“-ul bătut în sănătatea înfrățirii franco-ungureșii să se uite. Ați domnesce deul Mamon, și el este acela care leagă și desleagă toate lucrurile, scoate săbiile din teacă, încarcă tunurile și iscălesce tractatele de pace și de alianță. Manifestațiuni platonice se permit întocmai cum părinții permit fetelor și băieților pe cât sunt încă mici să se sărute și să se iubească: iubirea lor e o glumă

Foița „Tribunei.“

Bunica

de Bojena Němcová,
tradusă din limba boemă
de Prof. Dr. Urban Iarník.
(Urmare.)

Aceste și asemenea glasuri răsunau în curțișoară, când mirele se apropia de pragul, unde stăpânul casei cu un păhar plin îl primi de bună venire. După-ce mirele aflate pe mireasa în cămara, unde trebuia să plângă, pășiră înaintea părinților, pețitorul în locul lor rosti un discurs lung, mulțumirea pentru creștere și cererea să-i binecuvinteze. Toți plângeau. După-ce logodiții au căpătat binecuvântarea, vornicelul luă mireasa sub un braț, pe drusca mai tinără sub al doilea, mirele luă drusca mai mare, martorii se uniră cu cusera, druscile la flăcăi, și așa păreche după păreche, numai pețitorul în fruntea tuturor singur singurel, eșiră din casă ducându-se la care și la căruțele, care îi așteptau. Druscile își fluturau basmele, cântau, flăcăii se uniau cu ele; numai mireasa plângea încetisor, uitându-se din când în când după ea, unde în căruța a doua se ducea mirele cu martorii și cu cusera. Privitorii se împărășiră și odaia rămase goală câtva timp, numai maica cea bătrână ședea la fereastră și se uita după cei ce plecau, rugându-se pentru copilul, care de atâția ani ținea locul ei și cu sfântă răbdare suferia toanele ei uricioase, punându-le în socoteala boalei sale neînvinse și îndelungate. Dar' de curând mesele începură să se împreune, să se acopere; unde fiecare se uita, sta o bucătăreasă sau cel puțin o slugă de bucătărie. Dar' cea dintâiu persoană, căreia toate îi erau încre-

dințate, era tinăra Tomșoae. Bucuroasă primi îngrijirea, se înlocuiește pe găzdoaica, așa cum d-na morăreasă făcuse la împletirea cununițelor. Când oaspeții de nuntă se întoarseră din biserică, stăpânul îi primi pe prag cu păharul umplut. Mireasa își schimbă haina și se puseră la measă. În fruntea tuturor ședea mirele alături cu mireasa, vornicelul își vedea de druscile, care își făceau pe farfuriile lor plocane, afară de aceasta punându-i înainte bucatele cele mai bune.

Pețitorul se lăuda că-i merge ca lui „Ddeu în raiu“. Bunica era veselă și ea și cu fel de fel de vorbe istețe îl spedui pe pețitorul, care pretutindinea își vîria urechile, pretutindinea se amesteca și pretutindinea se ciocnea cu chipul lui cel butucănos. Acasă bunica n'ar fi lăsat, ca un grăunț de mazăre să se arunce jos; dară când oaspeții începură să arunce cu grâu și cu mazere unii la alții, luă și ea o mână și aruncă la mirele și la mireasa, dicend: „Ca Ddeu să-i presare și pe ci cu binecuvântarea dumnezească.“

Dară nici mazerea aceasta, nici grâul nu se călca; bunica vedea bine, cum nisce porumbi domesticiți le adunau aceste de sub masă.

S'a isprăvit cu mâncarea; mai multe capete grele se clătinau dela o parte la alta, fiecare avea înaintea sa câte un poclon mare, grămădit, și care n'ar fi făcut, acelaia de bună seamă Tomșoae l'ar fi pus; ar fi fost rușine, să fi venit cineva dela o nuntă fără plocon. Era din destul de toate, cine merge prelungă birt, capătă mâncare și beutură, toți copiii, care veniseră „să casce gura“, își duceau acasă poalele pline de prăjituri. După mâncare i-se dau miresei daruri „pentru leagăn“ și mireasa se spăria, când și talerii cu cruce îi cădura în poală. Flăcăilor

însă, când aduseră în farfurii apă și ștergare albe și le întindeau fetelor să-și spele mâinile, fie-care dintre drusci le aruncă un ban în apă. Să înțelege că nici una nu voia să se facă de rușine, de aceea în apă strălucia numai argint; acestea flăcăii cu druscile a doua îi le jucară și le beură.

Apoi mireasa se duse să se îmbrace earăși într'o altă haină și așa și druscile, căci era să înceapă jocul. Bunica se folosi de momentul acesta și-și duse acasă copiii, care s'au ospetat în odaia Kristincei; ea însăși trebuia să se mai întoarcă la oaspeți, căci mai târziu noaptea începea „îmbonetarea“, și la asta trebuia să fie și ea. Își luă de acasă căița ce a fost cumpărat-o cu fata ei Teresia pentru mireasă, cum îi era datoria fiind ea cuscră. După-ce destul au jucat toți și mireasa abia putea să mai răsuflă — căci cu ea trebuia să joace fie-care, chiar de s'ar învîrti numai odată, bunica le făcu semn muierilor, că mireasa este „a nevestelor“. Începură să se certe puțin, să se smincească nițel pentru ea, mirele și vornicelul se împotriviău, ca să-i răpească miresei cununa cea frumoasă; dar' înzadar — nevestele și-o cuceriră și o duseră în cămăruță. Fetele cântau după ușă cu glas jalnic, să nu se lase să i-se iee cununița cea verde; dacă odată lasă, să i-o dee jos, nu se va mai întâlni cu ea.

Dar' erau toate de giaba. Mireasa ședea pe scaun, Tomșoae îi despletia coșia, coroana de flori cât și cununița verde zăceau pe measă, și bunica pregătia căița cu panglici. Mireasa plângea; dar' înzadar. Nevestele cântau și chiotiau, numai bunica rămase serioasă și din când în când sbura pe fața ei blândă un zimbet

fericit, ochiul i-se muia; își aduse aminte de fiica Ioana, care poate serba și ea nunta ei.

Mireasa avea căicioara pe cap; îi ședea minunat, doamna morăreasă susținea, că în ea arată ca „un merișor domnesc“.

„Și acum vom merge la mirele; care din voi se va duce să-l hărățească?“ — întrebă bunica.

„Cea mai bătrână“, — hotărî doamna maica.

„Așteptați, am să-i aduc eu una!“ — grăi iute Tomșoae, alergă afară și îi aduse o torcătoare bătrână, care spăla în cuhnă. Îi aruncară o pânzătură albă preste cap, cusera o luă sub-suoară și o duse la mirele, „să o cumpere“. Mirele umbla împregiurul ei, se uita așa de mult, până-ce isbuti să ridice pânzătura, vădî o față bătrână și sbărcită, toată în cenușă. S'a ris nițel, mirele nu voia să cunoască așa mireasă, cusera se cără cu ea pe ușă. Îi aduse apoi alta. Aceasta mirelei și pețitorului i-se părî ceva mai mult; voiau chiar să o cumpere, când pețitorul dișe hotărît:

„De, cine să cumpere iepurele în sac!“ — ridică pânzătura și li se arătă fața grăsulie a doamnei morărese, ai cărei ochișori negri îi rîdeau șiret la pețitorul.

„Cumpărați-o, cumpărați, am să v'o dau eftin“, — strimbă din gură dl taica și-și întoarse tabachiera în degete, dar' încet, sau că era grea, sau că degetele îi erau cam înțepite.

„Ean tăceți, d-le taică“, — rise d-na maica cea grasă, „astăzi ați vinde, mâne bucuroși ați cumpăra. Cine ocăresce, iubesc!“

(Va urma).

Oaspeți poloni la Budapesta. După Francezi s'a pornit un transport de cetățeni din Cracovia spre Budapesta. Acum earăși pe bănceturi!

Himen. Dl. Nicolau I. Ciurcu din Brașov s'a încredințat cu dsoara Emilia Cornelia Nicoadă din Deva.

Pentru monumentul lui Rosetti au contribuit 200 de lei dl. Dr. A. Mocioni din Pesta și 20 de lei dl. Vincențiu Babeș, deputat și membru al Academiei române. Bani s'au trimis diarului „Națiunea”, care primesce subscripțiuni.

Exportul de vite al României spre Italia. Cătim în „România liberă”: „Se găsesc comercianți români, a căror activitate și circumspecțiune merită toată lauda, și încă comercianți de cei mari. Așa dl. Marinescu Bragadiru, vădând că Austria nu mai agreează vitele noastre, le duce la Italia. Dilele trecute a încărcat la Brăila șleperi cu 800 boi îngrășați pentru Italia, și acum face o nouă cumpărare de vite în Moldova, pe care le îngrășe la velnițele d-sale.”

Ovrei în România. Diarul englez „Daily Telegraph”, care în mai multe rânduri a vorbit de persecuțiunile Israelitilor din România, publică sub rubrica „Persecuțiunile Israelitilor din România” o telegramă din Paris, în care corespondentele spune, că o doamnă engleză din România, a cărei imparțialitate și sinceritate nu poate fi pusă la îndoială, îi scrie ceea-ce a vădut, priutor la Israeliti, în timpul sederii sale de mai mulți ani în acea țeară. Apretiarea sa asupra lucrurilor este cu totul în favoarea României. Făcând alusiune la măsurile luate decătră guvern la diferite epoce și la purtarea unor Români, pe cari nimeni nu-i poate apăra, spune că și Israeliti sunt uneori vinovați, și citează câteva casuri recente unde acestia s'au arătat foarte sêlbatici cătră Români. Cu toate acestea Români n'au trimbițat preste mări ignominia Israelitilor. Autorul acestei scrisori este o persoană de inimă și de bună credință.

O descoperire. „Telegraphului” i-se scrie din Chișinău: O senzațiune mare a făcut în societatea noastră descoperirea recentă a vinelor de sesqui-oxid de fier, care s'au găsit în județul Orheu. Descoperirea s'a făcut în următorul mod: Un Român, proprietar mare din sus numitul județ, dl. Gheorghe Donici, făcând o inspecțiune moșiei sale Braniștea, s'a oprit lângă un iaz, fiind uimit a vedea că apa din iaz și-a schimbat culoarea. În adevăr acest iaz, care avea altădată o frumoasă culoare albastră, a devenit acum de o culoare neagră ca cerneala. Curios de a-și explica evenimentul, dl. Donici ordonă unor țerani a săpa malul iazului. Ordinul a fost imediat executat, și la adâncime de un metru și jumătate sapele au dat preste o vênă de sesqui-oxid de fier. Luând bucăți mari din minerarul desgrapat dl. Donici le-a adus aci, supunându-le analizei profesorului de mineralogie dela gimnasiul local. Acest profesor, împreună cu un farmacist local, a declarat că mineralul în cestiune este cel mai bun oxid de fier. Dl. Donici, voină a se asigura și mai bine, a scos din groapa săpată o mare bucată de mineral, pe care a supus-o la un foc mare dela o ferărie. Experiența făcută s'a încoronat cu un succes strălucit, focul a transformat mineralul într'un fier de o calitate foarte bună. Înverdat este că descoperirea făcută va avea o înfrîurire bine-făcătoare asupra județului Orheu. Dl. G. Donici a și plecat la Odesa pentru a supune descoperirea făcută unor apretări speciale. Dacă vinele cu fier din Braniștea sunt vaste și aproape de suprafața pământului, este natural că exploatarea va fi foarte avantajoasă.

Omorurile din motive politice în Sêrbia. „Novosti” din Petersburg primesce din Belgrad, următoarele informațiuni privitoare la uciderea deputatului sêrbesc Jakovljevic. Jakovljevic era anunțat deja de mai înainte că va fi omorît, dacă va mai continua cu apăsarea poporului. În noaptea când a fost omorât cu sêcuri decătră cincisprezece necunoscuți, Jakovljevic le-a dis: „Rêmas bun fraților!” Omorîtorii i-au spus însă că au sê mai moară patru inși dintre deputați progresiști ceea-ce s'a și întâmplat a doua noapte fiind omorîți și ceialalți patru proscrîși.

S'a dovedit că în Sêrbia există o conspirațiune secretă bine organizată îndreptată în contra deputaților din partidul guvernamental.

În Rumelia orientală se înmulțesc conflictele între guvern și poporațiune. O scire din Filipopol spune, că localitatea Golemo a fost earăși teatrul unei încăierări. Trebuiau sê se facă câteva arestări, dar' poporațiunea se resvrău și opuse o rezistență crâncenă. Nu se cunoaște încă sfîrșitul afacerii.

Din Leopold încă au luat-o cătră metropola Ungariei vre-o două sute de Poloni.

Dilapidare. Din banca imperului din Petersburg au dispărut douăzeci de milioane de ruble scoase din curs.

Cholera decresce în toată Spania. Din Marsilia încă se anunță decrescerea casurilor de moarte de cholera.

Cestiunea proselitismului polonez.

(Urmare.)

„Dela despărțirea administrativă a Bucovinei de Galiția din a. 1849 și dela instituirea autonomă a țerii cu o dietă proprie și a regimului c. r. al țerii, mai ales după depărtarea favorurilor confesiunii rom. și gr.-cat. în dauna bisericeii ort.-orient, se părăsi captivarea confesională directă a sufletelor decătră preoții occidentali, în locul acelei propagande confesionale se ivi însă cea națională, încercând mai ales acei Ruteni de confesia gr.-cat. din Galiția, cari aci în țeară s'au aședat ca amploti publici și învățători și ca împiegați privați cu familiile lor, de a deștepta la poporațiunea cu idiomul rutean ideea naționalității rutene și sub manifestări ale consângenității și continuității cu Ruteni galițieni de a o încălă pentru egale aspirațiuni naționale. La acest apostolat pentru interesele ruteni-naționale sê nu se dauneze de loc însă interesul confesional, ci din contră sê fie propagat, căci cum argumentează conducătorii ruteni, după rumperea păreților de despărțire între Bucovina și Galiția vor căde de sine petritele hotarnice confesionale.

„Încurajat prin rezultatele acestui apostolat pentru interesele ruteno-naționale și catolico-confesionale *ritus graeci*, și-a îndoit de o vreme și garda polonă-națională și totodată catolico-confesională ritus latini activitatea sa de mai nainte, spre a lăți în Bucovina interesele sale combinate naționale și confesionale și spre a le face dominante. În Galiția trăesc aceste două naționalități într'o dușmănie foarte mare, ce-i pentru amândouă părțile de mare stricăciune, în Bucovina însă merg Polonii cu Ruteni într'o mână și se ajutură cu o loialitate și destoinicie, ce se explică numai prin aceea, că aici trebuie sê se plănuască la câștigări și înrolări și naționale și confesionale și la usurpațiuni pe teritoriul poporațiunii autochtone de ritul ortodox-oriental și de naționalitatea română a acestei țeri.

„Presumpțiunea âstorfel de tendințe ajunge deja, spre a deștepta și a lăți întristare și scârbiă în cercurile poporațiunii ortodoxe-orientale a Bucovinei, și mai ales a naționalității române. Se și presupune în deobose cum se și obiectează, că aceste combinate tendințe sunt totodată pregătiri pentru anexarea Bucovinei la Galiția, un țel, care stă în legătură cu aspirațiunile Polonilor manifestate în camerele și în foi publice discutate pentru o poziție separată a Galiției în împărăție.

„Sê ferească cerul Bucovina și poporațiunea ei pacinică și loială de soarta unei încorporări la Galiția! Ne încredem și confidențial în grația tronului Prea Înalt împărătesc și în prudența și diplomația înaltului regim și înaltei reprezentăție a imperului, că o sê rămână un neîmplinit pium desiderium delăturarea poate numai paralisarea autonomiei Bucovinei date prin diploma Prea Înaltă împărătescă din 26 August 1861 și garantată prin legea fundamentală din 21 Decemvrie 1867 în favorul unei extinderi a sferei de putere administrative și expansiunii naționale și confesionale a poporațiunii Galiției.

„După-ce însă cu atâta mai mult neliniștose scirile lăpăte în lume despre aspirațiunile ale factorilor dela putere din țeara megierii poporațiunea Bucovinei, fiindcă se află în memorie tristă starea materială și culturală a acestei țeri din timpul dela 1786 până la 1849, este deci treaba a acelor factori, cari sunt chemați de a păzi interesele politice, economice și culturale ale acestei țeri, de a se opune ori-cărei încercări pentru anexarea Bucovinei la Galiția și a învoa în contra-i ajutorul legislativei și puterii executive.

„Lucrul, care privește pe păstorul superior al bisericeii ortodoxe orientale în Bucovina și pentru care este el îndatorit a ține cu aplecare apostolică și după exemplul și porunca fondatorului dumnezeesc al bisericeii creștinesci cu toată abnegațiunea în conștiința și chemarea sa, este menținerea turmei lui încreștate creștinesci în integritatea ortodoxiei și conservarea ei de înstrăinări și decăderea dela comunitatea ortodoxă creștinească.

„Că însă la împlinirea chemărilor acestor pastorale superioare nu se premerge din aceea îngustietate confesională, care omoară amoarea evangelică pentru megierii față cu credincioșii altor confesiuni, ci se previne preoților și credincioșilor dela celelalte confesiuni ale țerii cu aceea bunăvoință și sprigin, ce exclude ori-ce defavoare și neplăcută părtinire, asta este în decomon cunoscut în țeară și se poate aci învoa cu mulțumire atât pe observațiunile birourilor și organelor publice cum și pe vocea tuturor cercurilor ale poporațiunii fără destingere de confesiune și naționalitate și mai ales a acelor persoane de alte confesiuni, cari în orice cestiune și cerere căutără consiliu și sprigin la păstorul superior ortodox oriental. Și în tot acela și spirit evangelic lucrează și preoțimea în toată țeara, evitând de o parte la învățarea copiilor obiecțiuni de natura confesională contra altor confesiuni și sêvșind pe de altă parte funcțiunile preoțesci creștinilor fără destingere de confesiune, dacă sunt poțitiți, fără a se cugeta la o captivare confesională a sufletelor. Spre dovadă și casurile cele multe, în cari la cunoscuta împrăsciere a familiilor de confesiunea rom. și gr.-cat. cum și cea evangelică în locurile îndepărtate de orașe, trupurile morților, la a căror înmormântare nu pot sê vină parochii lor proprii, ar zăce cu sêptemâni în case sau că ar fi îngropate decătră organele poliției sanitare, dacă nu le-ar înmormenta parochii respectivi ortod.-orientali.

„Spre dovadă-i, că autoritatea preoțească a bisericeii ort.-orient. din Bucovina evită totul, ce ar pute învolva o tendință după câștigări confesionale și ar strica pacea interconfesională, se vor induce numai următoarele fapte, ce se pot documenta oficial:

„Comuna gr.-cat. din Popielniki pe Cernăuți primirea în anul 1856 la consistorul ort.-orient. din Cernăuți primirea în anul 1856 la consistorul ort.-orient. și trimiterea unui paroch. De aici însă s'au îndreptat petenții cu scrisoarea din 11/23 Maiu 1856, Nr. 1840 simplu la ținerea ordinațiunilor existente.

(Va urma.)

Teoria lui Rösler.

Studii asupra stăruinței Românilor în Dacia-Traiană de A. D. Xenopol.

Dare de seamă critică.

(Urmare.)

Nu este locul aici de a supune această narațiune unei critice amănunțite, încât privește aședarea Slavilor în Peninsula-Balcanică. Cât pentru această cestiune voi observa numai că invasiunea avaro-slavă în Dalmația, pusă de autor fără dată precisă în timpul împăratului Heraclius (610—641), începă acum în domnia nemernicului Phoca (602—610), când și Moesia fu pierdută cătră Slavi.¹⁾

Phoca, părăsind apărarea limitelor dunărene, — susținută până acum energie și cu mari sacrificii, mai ales sub predecesorul seu Mauricius în contra Slavilor și Avarilor — deschide stăvilele popoului slav dela meadă-noapte, care se revarsă de acum neoprit asupra Peninsulei-Balcanice. În acest timp Slovenii cuprind Moesia, și de bună seamă începe acum și ocuparea Dalmației decătră Slavii atornători de Avari, despre care vorbește Constantin Porfirogenitul. Spusele acestuia despre susținerea unei miliții proprii din partea populațiunii romanice din Dalmația și de lângă Dunăre, pentru paza fluviului, corespund întocmai cu starea lucrurilor din timpul lui Phoca, când limitele dunărene rêmăseră lipsite de apărarea trebuincioasă din partea împărăției. Astfel urmează mai ales în acest timp invasiunea slavă, care continuă încă și pe timpul lui Heraclius, după-ce țările dunărene ale Peninsulei-Balcanice fură pierdute pentru imper sub predecesorul seu Phoca.

Cumplita decădere, în care se afla imperul la suirea pe tron a lui Heraclius, e bine caracterisată de contimpurani prin următoarele cuvinte remarcabile. Venind sê detroneze pe Phoca, Heraclius i-ar fi dis: „Până la atâta deci ai adus tu imperul?” Phoca îi respunse: „Întreprinde tu de a restabili ordinea de mai nainte!”²⁾

Sub Heraclius, chemat pe tron pentru a răsturna decădutul imper și lăudat pentru energia cu care întreprinse această grea misiune, Dalmația fu liberată de stăpânirea avară, dela care afirau imigrații Slavi. Îvingător asupra Avarilor (626), el desfăcu pe Croați și Sêrbi de

¹⁾ Cf. Dîmmler, Ueber die älteste Geschichte der Slaven in Dalmatien. Sitzungs-Berichte d. k. Akademie. d. Wissenschaften, Wien 1856. Phil.-hist. Cl. t. XX, p. 353 sq. Roesler, Ueber den Zeitpunkt der slavischen Ansiedlung an der unteren Donau. ibid. 1873. t. 73, p. 77 sq.

²⁾ Johannes Antiochenus, de. Müller Fragmenta historiarum Graecorum V, 28 Nicephorus ed. Bonn. pag. 5.

Avari, ca și pe Bulgari sub Kuvrat, și de acum înainte puterea Avarilor decade cu pași repeși. El recunoscu Croaților și Sêrbilor posesiunea țerii ocupate, dar' ca supuși ai imperului roman. Astfel Heraclius reuși a împreuna Dalmația earăși cu imperul, fără sê poată însă schimba ceea-cc era acum fait accompli: țeara rêmase ocupată de Slavi și pierdută pentru elementul roman.

Ca urmare a invasiunii avaro-slave, Constantin Porfirogenitul ne arată desertarea Dalmației de locuitorii ei romani. Retragerea populațiunii romanice din părțile ocupate de Slavi este adevărită, cum am vădut, prin emigrarea spre meadă-și, unde se află astăzi Macedo-Românii. Altă parte rêmase însă în țeară, retrăgându-se în părțile muntoase. Această retragere a elementului roman decătră invasiunea slavă ni o descrie presbiterul dela Dioclea astfel:

„Creștinii, vădându-se în mare năvală și persecuțiune, începură a ridica casteluri pe vîrfurile munților și în locuri tari, precum puteau, ca astfel sê scape de mâinile barbarilor, până-ce se va îndura Dumneșeu de ei și îi va libera. . . . În aceste țile mulți creștini din părțile maritime și trans-montane, nevoind a se supune morăvurilor spurcate ale barbarilor, fugeau și după ți din toate părțile și se împreunară cu acei ce petreceau în munți și în locuri mai tari, preferind a răbda cu acestia persecuțiuni și nevoi și a-și scăpa sufletul, decăt a petrece împreună cu păgânii și a-și pierde sufletul.”¹⁾

(Va urma.)

Programa

adunării generale a Reuniunii învățătorilor români greco-orient. din districtul al X-lea (Brașov), ce se va ținea în Brețcu la 23, 24 și 25 Septemvrie st. v. a. e.

Ședința I.

Luni în 23 Septemvrie, 9 oare a. m.

Servit divin cu invocarea sf. duch și parastas pentru membrii decedați. Deschiderea țedințelor prin presidiu.

Ședința II.

Luni în 23 Septemvrie, 3 oare p. m.

Apelul nominal. Raportul anual al comitetului despre activitatea sa. Alegerea comisiunilor.

Ședința III.

Marti în 24 Septemvrie, 9 oare a. m.

Raportul comitetului asupra temei: „Higiena în serviciul educațiunii etc.” desbătute în despărțiminte; apoi prelegere practică din fizică.

Ședința IV.

Marti în 24 Septemvrie, 3 oare p. m.

Disertațiune din Geografia descriptivă. Votarea regulamentului pentru afacerile interne ale „Reuniunii”, elaborat de comitetul central.

Ședința V.

Mercuri în 25 Septemvrie, 9 oare a. m.

Raportul comisiunilor. Satorirea bugetului pe anul 1885/6. Propuneri de sine stătătoare. Determinarea locului pentru ținerea adunării generale ordinare proxime.

Din ședința comitetului central al Reuniunii învățătorilor români greco-orient. din districtul X. (Brașov), ținută în Brașov la 23 August 1885 v.

G. C. Bellissimus,
vice-preș.

Nicolae Oancea,
secret. I.

Mulțumită publică.

Pentru biblioteca subreuniunii învățătoresci din protopresbiteratul Gioagiului I au donat următorii domni următoarele opuri: Basiliu Pipos, protopresbiter, 6 opuri în 19 exemplare de diferiți autori; Alexandru Vlad 4 opuri; Alexandru Iovan 6 opuri; Petru Câmpian 4 opuri; Anania Hodos 2 opuri; Carol Comarlander 2 opuri. Tuturor acestor marinoși domni, cari au binevoit a face început bibliotecii noastre, prin aceasta li se aduce mulțumită publică.

Georgiu Forrasiu,
președintele subreuniunii.

Alexandru Vlad,
notar.

¹⁾ Schwandtner op. cit. III, 497.

Serviciul telegrafic

al

„TRIBUNEI.”

Madrid, 7 Septemvrie n. Sê crede ca foarte probabilă rechemarea ambasadorului spaniol dela Berlin.

Director: Ioan Slavici.

Redactor responsabil: Cornel Pop Păcurar

Sciri economice.

Incuragierea agriculturii în România. Ceterm în foaia „Teleormanul”: Adunarea generală a comitetului agricol din acest județ în ședința sa ordinare dela 28 Martie expirat a. c., a aprobat opiniunea oficiului de administrație de a se trimite în fiecare plasă comisiuni dintre membrii comitetului, spre a cerceta și încurajia prin dare de recompense de bani:

1) Pe locuitorii țărani a căror recoltă se va constata în localitate mai bine muncită.

2) Pe femeile de prin sate, cari se ocupă și se vor distinge cu industria casnică, cultivarea inului și a cânepii, țesături din aceste materiale și din lână, cum și crescerea gândacilor de mătășă.

3) Pe locuitorii țărani cari se vor dovedi că îngrijesc mai bine de vite.

În executarea sus menționatului vot s'a și întocmit o comisiune pentru plasa Teleorman compusă din d-nii G. C. Burcă, N. Papasoglu și A. P. Simu, care trecând în comunele Urlueni, Balaciu, Udupu și Ciocănești-din-Vale, și examinând cu minuțiozitate atât munca agricolă făcută anul acesta de locuitori, cât și lucrurile de industrie casnică și după aprepierile domniilor-lor, au recompensat cu bani mai multe persoane.

Președintele acestui comitet, dl G. Kirîșescu, aduce viele sale mulțumiri persoanelor sus arătate din comisiunea întocmită pentru viul interes ce a arătat întru îndeplinirea însărcinării ce li s'a dat.

Nu scim dacă această măsură de a merge în localitate și din casă în casă bărbați competenți s'a pus în practică și de alte comitii agricole din țară. Nouă ne pare că ea este un mijloc foarte practic pentru a încurajia agricultura și industria casnică și credem că merită să fie adoptată și de alte comitii agricole din țară.

Comerțul României. — „Monitorul oficial” a publicat ieri resumatul comerțului exterior al României pe anul 1884.

Importul a fost de 294,986.273 lei, adică cu 65,930.905 lei mai mic decât în 1883.

Exportul a fost de 184,115.542 lei, adică cu 36,534.737 lei mai mic decât în 1883 și cu preste 110 milioane mai mic decât importul pe 1883.

Exportul cerealelor a fost cu 37,899.014 lei mai mic decât în 1883.

Situațiunea importului de bucate din Marseille. În anii din urmă a devenit starea importului de bucate din Marseille mai nefavorabilă, la ce abună seama sunt de vină recoltele cele bune din Franța, mai mult însă năsuințele de concurență din Genua și Mannheim, care se fac cu succes, și prin ce au suferit circulațiunea și comerțul către Svițera și Elsația, care treceau prin acest loc, o pierdere simțită. Cuncă scăderea în cantitățile de import — în fața acestei stări de lucruri — n'a devenit mai mare, este a se mulțumi eminentei organizațiuni a branșei noastre de comerț cu bucate, care poșede în purtarea ei comercială o agilitate și putere de acțiune însemnată. În anul 1884 s'au importat în Marseille cu totul 4.685.000 de măji metrice de bucate; din acestea vin 2,362.000 de măji metrice din Rusia (cam vre-o 3,217.000 de măji metrice în an. 1883). Scăderea aceasta mare e de considerat și se arată mai cu seamă tare în circulațiunea cu portul din Odessa, care era mai înainte foarte însemnată, însă scade dela deschiderea călei ferate prin Gotthard tot mai tare și mai tare; în anul trecut a fost importul de acolo numai de vre-o 550.000 de măji metrice. Din contră se ridică importul ovșului indic și s'a suit acela în a. 1884 la 726.000 măji metrice; din Statele-unite s'au importat 385.000 m. m., din America-de-sud (Buenos-Ayres și Rosario) circa 20.000 m. m., din Australia circa 24.000 m. m. și din Algeria 308.000 măji metrice de bucate.

Târgul de sêmânță din Viena ținut zilele acestea a fost foarte slab. Oferte au fost multe, dar' cereri n'au fost deloc. Cumpărătorii din străinătate au lipsit aproape cu deservărire. Prețurile cerealelor a scăput.

Piața din Brașov, 4 Sept. Grâul hectolitru fl. 6.— grâu mestecat fl. 3.40, sêcara fl. 3.20, orș fl. 2.40, ovș fl. 1.50, cucuruzul fl. 3.50, mălaiul fl. 3.60, mazerea fl. 5.—, lintea fl. 5.10, fasolea fl. 3.—, crumpenele fl. 70 carnea de vită p. kilo 40 cr., carnea de porc 48 cr., carnea de berbec 32 cr.

Piața din Făgăraș, 4 Septembrie Grâu frumos hectolitru fl. 5.— până fl. 6.—; grâu mestecat fl. 3.50 până fl. 4.50; sêcara fl. 3.— până fl. 3.30; cucuruzul fl. 3.60 până fl. 4.25; ovșul fl. 1.60 până fl. 1.75; sêmânța de cânepă fl. 5.— până fl. 6.—; sêmânța de in fl. 10.— până fl. 11.—; fasolea fl. 3.— până fl. 3.50; mazerea fl. 6.— până fl. 6.50; lintea fl. 7.— până fl. 8.—; crumpenele fl. 90.— până fl. 1.20; mălaiul fl. 8.50 până fl. 9.—; sên brut 100 chile fl. 36.— până fl. 38.—; unsoarea de porc 65—70, slămina 60—80; cânepa fl. 30.— până 45.— Un chilo carne de porc 40 cr.; carne de vită 38 cr.; carne de vițel 36 cr.; carne de mel — cr.; ouș 7 cu 10 cr.; chim fl. 12.— până fl. 15.—; lumini turnate de sên 58 cr. până — cr.

Târgul de rimători în Steinbruch. În 5 Septembrie n. s'a notat: unguresci bătrâni grei 45 cr. până 46.— cr. unguresci grei, tineri 45.— cr. până 48.½ cr., de mijloc 48.½ cr. până 49.— cr., ușori 49.— cr. până — cr., marfă țerănească, grea 45.— cr. până 46.— cr., de mijloc 47.— cr. până 48.— cr., ușoară 47.— cr. până 48.— cr., românesci de Bakony, grei — cr. până — cr., transito de mijloc — cr. până — cr., transito ușori — cr. până — cr., transito sêrbesci grei 47.— cr. până — cr., transito de mijloc 47.— cr. până 48.— cr., transito ușori 47.— cr. până 48.— cr., îngrășați cu ghindă — cr. până — cr. per 4% cumpenți la gară.

LOTERIE.

Tragerea din 5 Septembrie st. n.

Timișoara: 83 14 49 20 78.

Viena: 85 71 13 3 73.

Cursul pieței din Sibiu.

din 6 Septembrie st. n. 1885.

Hârtie-monetă română . . . Cump. 8.80 vând. 8.85
Lire turcesci 11.10 „ 11.15
Imperiali 10.10 „ 10.15
Ruble rusesci 1.22 „ 1.20

Bursa de București.

Cota oficială dela 5 Septembrie st. n. 1885.

Renta amort. (5%) . . . Cump. 43½ vând. 93.—
Rur. conv. (6%) . . . „ — „ —
Act. de asig. Dacia-Rom. . . „ 276.— „ —
Banca națională a României . . „ 1230.— „ —
Impr. oraș. București . . . „ 30.— „ 31.—
Credit mob. rom. „ — „ —
Act. de asig. Naționala . . . „ 226½ „ —
Scrișuri fonciare urbane (5%) . . „ 89¼ „ —
Societ. const. „ 172.— „ 230.—
Schimb 4 luni „ — „ 34.—
Aur „ — „ 10.80

Bursa de Budapesta

din 5 Septembrie st. n. 1885.

Renta de aur ung. 6% 99.10
„ „ hârtie „ 4% 92.30
Imprumutul căilor ferate ung. 148.50
Amortisarea datoriei căilor ferate de ost ung. (1-a emisiune) 98.25
Amortisarea datoriei căilor ferate de ost ung. (2-a emisiune) 124.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de ost ung. (3-a emisiune) 109.25
Bonuri rurale ung. 102.50
„ „ cu cl. de sortare 101.50
„ „ bânățene-timișene 101.75
„ „ cu cl. de sortare 101.25
„ „ transilvane 101.50
„ „ croato-slavone 102.—
Despăgubire pentru dijma ung. de vin 98.—
Imprumut cu premiu ung. 119.—
Losuri pentru regularea Tisei și Segedin 123.75
Renta de hârtie austriacă 82.55
„ „ argint austriacă 83.40
„ „ aur austriacă 109.25
Losurile austr. din 1860 139.—
Acțiunile băncii austro-ungare 897.—
„ „ de credit ung. 287.25
„ „ „ austr. 286.90
Argintul —
Scrișuri fonciari a le institut. de cred. și ec. „Albina“ 101.—
Galbeni împărătesci 5.86
Napoleon-d'ori 9.87
Mărci 100 imp. germane 61.10
Londra 10 Livres sterlinge 124.60

Bursa de Viena

din 5 Septembrie st. n. 1885.

Rentă de aur ung. 6% 99.10
„ „ hârtie „ 4% 92.30
Imprumutul căilor ferate ung. 148.50
Amortisarea datoriei căilor ferate de ost ung. (1-a emisiune) 98.25
Amortisarea datoriei căilor ferate de ost ung. (2-a emisiune) 124.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de ost ung. (3-a emisiune) 109.25
Bonuri rurale ung. 103.—
„ „ cu cl. de sortare 102.—
„ „ bânățene-timișene 103.—
„ „ cu cl. de sortare 101.50
„ „ transilvane 101.50
„ „ croato-slavone 102.—
Despăgubire pentru dijma ung. de vin 97.75
Imprumut cu premiu ung. 118.50
Losuri pentru regularea Tisei și Segedin 123.60
Renta de hârtie austriacă 82.90
„ „ argint austriacă 83.40
Renta de aur austriacă 109.35
Losuri austr. din 1860 139.25
Acțiunile băncii austro-ungare 869.—
„ „ „ austr. 288.50
„ „ de credit ung. 287.75
Argintul —
Galbeni împărătesci 5.86
Napoleon-d'ori 8.90
Mărci 100 imp. germane 61.51
Londra 10 Livres sterlinge 124.65

Mersul trenurilor pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabil din 1 Iunie 1885.

Budapesta—Predeal					Predeal—Budapesta					Budapesta—Arad—Teiuș					Teiuș—Arad—Budapesta					Copșa mică—Sibiu				
	Tren omnibus	Tren accelerat	Tren omnibus	Tren de persoane		Tren de persoane	Tren accelerat	Tren omnibus	Tren omnibus		Tren de persoane	Tren de persoane	Tren omnibus		Tren de persoane	Tren omnibus	Tren de persoane	Tren accelerat						
Viena	—	7.15	—	—	București	—	5.—	7.45	—	Viena	7.15	11.—	—	Teiuș	12.39	11.09	3.56	5.20	Copșa mică	—	—	3.02	1.11	
Budapesta	6.47	1.45	3.15	6.20	Predeal	—	9.47	12.50	—	Budapesta	1.45	8.05	8.—	Alba-Iulia	1.10	11.56	4.27	5.57	Șeica mare	—	—	3.30	1.32	
Szolnok	11.22	3.51	7.29	9.26	Timiș	—	10.11	1.40	—	Szolnok	4.02	11.02	12.—	Vințul de jos	—	12.20	4.53	—	Loanneș	—	—	3.47	2.01	
P. Ladány	2.25	5.28	8.27	11.40	Brașov	{	10.44	2.27	—	Arad	{ 7.53	3.37	5.55	Șibot	—	12.25	5.19	—	Ocna	—	—	4.09	2.24	
Oradea-mare	{ 5.33	6.46	—	1.28	Feldioara	{ 6.22	10.51	2.55	—	Glogovaț	{ 4.—	6.05	—	Orăștia	—	1.19	5.41	—	Sibiu	—	—	10.25	11.47	
Várad-Velencze	—	—	9.37	1.52	Apatia	{ 7.01	11.18	3.38	—	Gyorok	—	4.13	6.19	Simeria (Piski)	—	1.48	6.08	—	Ocna	—	—	10.46	12.05	
Fugyi-Vásárhely	—	—	9.59	2.11	Agostonfalva	{ 7.33	11.36	4.17	—	Pauliș	—	4.38	6.46	Deva	—	2.35	6.39	—	Loanneș	—	—	11.09	12.29	
Mező-Telegd	—	7.14	10.28	2.34	Homorod	{ 8.01	11.51	4.47	—	Radna-Lipova	—	4.51	7.—	Branicica	—	3.04	7.04	—	Șeica mare	—	—	11.32	12.50	
Rév	—	7.42	11.36	3.18	Hașfalău	{ 8.45	12.23	5.42	—	Conop	—	5.10	7.23	Ilia	—	3.36	7.29	—	Copșa mică	—	—	11.52	1.07	
Bratca	—	—	12.10	3.41	Sighișoara	{ 10.10	1.19	7.37	—	Bérvava	—	5.38	7.51	Gurasada	—	3.50	7.41	—	Cucerdea—Oșorheiu					
Bucia	—	—	12.43	4.01	Elisabetopol	{ 10.39	1.37	8.21	—	Soborșin	—	5.57	8.10	Zam	—	4.25	8.12	—	Cucerdea	4.40	10.00	3.50	12.19	
Cuciuc	—	8.31	1.31	4.26	Mediaș	{ 11.19	2.05	9.05	—	Zam	—	6.42	8.58	Bérvava	—	5.09	8.49	—	Cheța	5.10	10.31	4.21	12.50	
Huedin	—	9.01	2.56	5.08	Copșa mică	{ 11.54	2.25	9.43	—	Gurasada	—	7.14	9.28	Conop	—	6.18	9.49	—	Ludoș	5.31	10.53	4.43	1.12	
Stana	—	—	3.29	5.27	Micăsasa	{ 12.12	2.36	10.02	—	Ilia	—	7.43	9.56	Radna-Lipova	—	6.57	10.23	6.14	M. Bogat	5.41	11.03	4.43	1.22	
Aghirș	—	—	4.—	5.50	Blaj	{ 12.37	2.41	6.—	—	Branicica	—	8.01	10.17	Pauliș	—	7.12	10.37	6.30	Cipeu-Iernut	6.18	11.44	5.31	2.03	
Ghirbău	—	—	4.18	6.02	Crăciunel	{ 12.56	—	6.20	—	Deva	—	8.21	10.38	Gyorok	—	7.27	10.52	6.47	Kerel-Sz.-Pál	6.33	12.00	5.46	2.18	
Nedeșdu	—	—	4.36	6.24	Teiuș	{ 1.30	3.13	6.59	—	Simeria (Piski)	—	8.47	11.05	Glogovaț	—	7.56	11.18	7.17	Nireșteu	6.56	12.26	6.10	2.45	
Cluj	{ 12.05	10.16	5.05	6.43	Aiud	{ 1.45	—	7.15	—	Orăștia	—	9.40	11.55	Arad	{ 9.—	8.10	11.32	7.32	Oșorheiu	7.15	12.46	6.30	3.05	
Apahida	12.31	—	—	7.26	Vințul de sus	{ 2.34	3.45	7.43	—	Șibot	—	10.10	12.24	Szolnok	—	9.—	12.20	8.10	Oșorheiu—Cucerdea					
Ghirș	2.16	11.25	—	8.54	Uioara	{ 2.55	4.01	8.—	—	Vințul de jos	—	10.34	12.53	Budapesta	—	2.39	4.53	12.—	Oșorheiu	6.84	12.06	8.45	12.25	
Cucerdea	3.32	11.45	—	9.43	Cucerdea	{ 3.17	—	8.29	—	Alba-Iulia	2.56	6.59	11.21	1.40	Viena	—	7.10	8.16	2.10	Nireșteu	6.55	12.27	9.06	12.55
Uioara	3.41	—	—	9.51	Ghirș	{ 3.24	—	8.55	—	Teiuș	3.30	7.33	12.05	2.24	Petroșeni—Simeria (Piski)				Kerel-Sz.-Pál	7.16	12.51	9.28	1.24	
Vințul de sus	3.50	—	—	9.58	Apahida	{ 3.36	4.29	9.04	—	Simeria (Piski)—Petroșeni				Petroșeni—Simeria (Piski)				Cipeu-Iernut	7.37	1.16	9.49	1.54		
Aiud	4.25	12.08	—	10.24	Cluj	{ 4.11	4.50	9.32	—									M. Bogat	8.07	1.50	10.20	2.31		
Teiuș	5.10	12.29	—	10.59	Nedeșdu	{ 4.11	4.50	9.32	—									Ludoș	8.21	2.07	10.34	2.46		
Crăciunel	5.44	—	—	11.28	Blaj	{ 5.36	—	10.32	—									Cheța	8.38	2.21	10.51	3.06		
Blaj	6.02	12.57	—	11.44	Ghirbău	{ 5.56	5.58	12.32	—									Cucerdea	9.07	2.50	11.20	3.40		
Micăsasa	6.40	—	—	12.18	Aghirș	{ 6.08	6.08	12.59	8.—									Simeria (Piski)—Uniedoara						
Copșa mică	7.—	1.32	5.40	1.01	Stana	{ 6.29	—	—	8.34															
Mediaș	—	1.45	6.01	1.22	Huedin	{ 6.45	—	—	8.59															
Elisabetopol	—	2.06	6.40	1.56	Cinciuc	{ 7.—	—	—	9.56															
Sighișoara	—	2.38	7.35	2.44	Bucia	{ 7.26	—	—	10.16															
Hașfalău	—	2.50	8.01	3.02	Bratca	{ 7.48	7.14	—	11.04															
Homorod	—	2.50	8.01	3.02	Rév	{ 8.28	7.43	—	12.17															
Agostonfalva	—	4.19	11.02	5.30	Mező-Telegd	{ 8.47	—	—	12.47															
Apatia	—	4.34	11.37	6.03	Fugyi-Vásárhely	{ 9.06	—	—	1.21															
Feldioara	—	4.53	12.32	6.35	Várad-Velencze	{ 9.26	8.22	—	2.05															
Brașov	{ 5.20	1.09	7.14	—	Oradea-mare	{ 10.01	8.48	—	3.08															
Timiș	—	6.07	2.48	—	P. Ladány	{ 10.20	—	—	3.39															
Predeal	—	7.30	3.23	—	Szolnok	{ 10.30	—	—	3.55															
București	—	11.35	9.40	—	Budapesta	{ 10.37	9.13	—	4.06															
					Viena	{ 10.51	9.18	10.37	—															
						{ 12.50	10.38	1.45	5.35															
						{ 3.06	12.14	5.34	8.22															
						{ 6.—	2.10	10.05	10.30															
						{ 3.—	8.—	6.05	—															

Nota: Numerii încadrați cu linii groase însemnează oarșele de noapte.